

Full del Diumenge

Església de l'Escola Pia i Ermita de Santa Anna.
PP. Escolapis. Gandia.

Any VII, nº 41

12 de juny de 2011

Si no vas a Missa estes Lectures t'acostaran a una sintonia més clarificadora, solidària i bella. Si vas, et serviran de record i preparació. I si no hi vas, però vols anar, t'ajudaran a acostar-te a la porta.

LECTURES del DIUMENGE de PENTECOSTA

NOVA ADREÇA: www.escolapiagandia.org

(CICLE A)

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 1-11

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girara una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors, se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha davall el cel.

Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seua pròpia llengua. Estranyats i fora de si, deien:

– «¿No són galileus, tots aquests que parlen? ¿Com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirene, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Paraula de Déu.

salm responsorial

R/ Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.

Beneix el Senyor, ànima meua.

Senyor, Déu meu, que ho sou de gran!

Que ho són de variades, Senyor, les vostres obres, la terra és plena de les vostres criatures! **R/**

Si els retireu l'alè, expiren

i tornen a la pols d'on van eixir.

Quan envieu el vostre alè, renaix la creació,

i renoveu la vida sobre la terra. **R/**

Glòria al Senyor per sempre!

Que s'alegre el Senyor contemplant allò que ha fet, que li siga agradable aquest poema,

són per al Senyor aquests cants de goig. **R/**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 3b-7.12-13

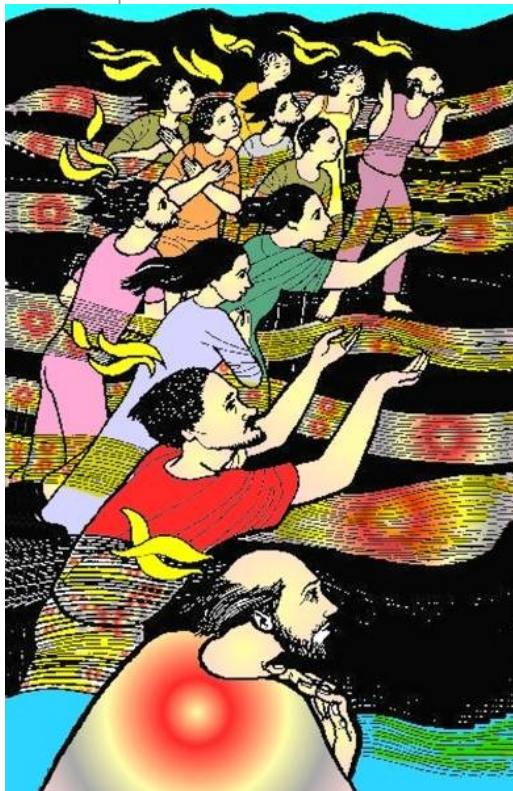
Germans: Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant.

Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un. Són diversos els serveis, però és un el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valentes de cadascú de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tinga molts membres, ja que tots els membres, ni que siguen molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats

en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

Paraula de Déu.

seqüència

Veniu, oh Sant Esperit,
des del cel al nostre pit
amb un raig de llum divina.
Pare dels pobres, veniu,
dau-nos els dons que teniu,
oh sol que el cor il·lumina.
Vós sou nostre Defensor,
de l'ànima Habitador,
i dolcíssim refrigeri.
En els treballs sou confort,
en les penes sou conhort,
en la calor sou temperi.
Oh divina Claredat,
visiteu la intimitat
del cor que ja us ansia.
Res tindrà l'home si vos
no li dau vostre socors
divinal, que bé li sia.
Tot lo que no és net renteu;
tot lo que ja és sec regueu;
cureu tota malaltia.
Tot lo indòmit endolciu;
tot lo fred encalentiu;
regiu el qui s'esgarria.
Dau als fidels confiats
dels vostres dons esperats

la sacrosanta Setena;
el mèrit de la virtut,
el camí de la salut,
la joia immortal i plena.

al·leluia

Veniu, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels
i enceneu-hi la flama del vostre amor.

+ Lectura de l'evangeli segons sant Joan 20, 19-23

A la vesprada d'aquell mateix diumenge, els deixebles estaven a casa amb les portes tancades per por dels

jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué:

– «Pau a vosaltres.»

Després, els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir:

– «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envie a vosaltres.»

Llavors, alenà damunt d'ells i els digué:

– «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però, mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Paraula del Senyor

LECTURES DE LA MISSA DE LA SETMANA

LITÚRGIA DE LES HORES: III setmana salteri

Diumenge 12 juny, Pentecosta:

Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23.

Dilluns 13, Sant Antoni de Pàdua, doctor de l'Església:

2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42

Dimarts 14:

2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48

Dimecres 15, Santa Maria-Miquela, fundadora Adoratrius:

2Co 9, 6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18

Dijous 16, Jesucrist, gran sacerdot per sempre:

Is 52,13-53,12 / Sl 39 / Lc 22,14-20

Divendres 17:

2Co 11, 18.21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23

Dissabte 18:

2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34

Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat:

Ex 34,4b-6.8-9 / Dn 3, 52a.52b.53.54.55.56 / 2Co 13, 11-13 / Jn 3,16-18.

COMENTARI

Fortalesa i decisió

Les nostres societats modernes, en general, fan la impressió de viure insatisfetes, marcades per la tristor i l'avoriment. Tenim a la nostra disposició tota mena de comoditats materials i de mitjans tecnològics i ens queixem contínuament. És com si, tenint tantes coses, ens faltés l'essencial. I també les comunitats cristianes, almenys les occidentals, fan la impressió d'estar contagiades d'aquest ambient. Sembla que els falte força, empena...

Els seguidors de Jesús estaven totalment desencisats després de la seua mort. Estaven tristos, tenien por, tot els resultava inexplicable. S'havien tancat, físicament i anímicament. No veien eixida a la seua situació. De tal manera, que Jesús ha de tornar a trobar-los per fer-los reaccionar. Se'ls apareix ressuscitat, els transmet pau i alegria, i els diu: «Rebeu l'Esperit Sant». Jesús compleix la promesa que els havia fet de no deixar-los sols. L'Esperit serà la nova i eficaç forma de presència divina en el món.

El canvi que es produeix en ells és immediat. Des del moment en què reben l'Esperit de Jesús, els deixebles es desvetllen i se senten forts i animats. Obren portes i finestres i ixen a proclamar amb valentia l'evangeli. Volen fer conèixer la bona notícia, que ara és completa, perquè saben que Jesús ha vençut la mort. I tothom els entén, vinguen d'on vinguen i parlen la llengua que parlen. Perquè ells parlen des del cor, amb convicció i amb entusiasme.

Perquè estan segurs d'allò que diuen: ho han escoltat, ho han vist i experimentat personalment. Els cristians d'avui necessitem recuperar il·lusió, convicció, decisió. Ens cal tenir pau, alegria i força. El record dels primers seguidors de Jesús ens pot ajudar a reaccionar. La festa de Pentecosta ens diu que per tornar a viure amb goig i ser testimonis creïbles de l'evangeli, l'únic que hem de fer és acollir el regal que ens fa Jesús ressuscitat: «Rebeu l'Esperit Sant.»

Agustí Borrell

PARES I FILLS

Pose data de caducitat al ressentiment

Crega'm, és un mal assumpte portar dins d'un aquest corcó emocional que es diu ressentiment. És molt desitjable, per al bé de tots, que el ressentiment entre els exmembres de la parella tinga data de caducitat. El gran problema dels qui s'estanquen en l'ahir dolorós és que acaben vivint presoners de la por o del rancor, obsessionats amb les persones que

van infringir la seua vida, això els impedeix tancar la ferida que els van causar. Els qui fan les paus amb el passat, per fatal que aquest siga, es reposen i controlen millor la seua destinació.

És un esforç que val la pena fer per a superar traumes. L'opció de la revenja no és útil. Com popularment es diu, «l'ull per ull acaba deixant-nos cecs a tots». La venjança ens tanca en un estat emocional autodestructiu que arriba a absorbir tota la nostra energia psíquica, ens manté lligats al botxí i mina la nostra possibilitat de superar aquesta etapa tan amarga de la nostra vida.

El ressentiment, l'odi exacerbat cap a qui creiem que ens ha danyat, és el combustible perfecte de moltes tragèdies humanes. Siguem pràctics. Posem, al més prompte possible, data de caducitat al nostre rancor, i així aconseguirem, a més d'alliberar-nos del mateix per sempre, evitar-nos múltiples amargures que, fet i fet, farien mossa en la nostra integritat física i mental. I la millor via terapèutica que puc recomanar-li com a metge, per a aconseguir-li saludable propòsit d'alliberament del ressentiment, és la del perdó. Per açò vaig a exposar alguna cosa que ja vaig tractar en un anterior llibre Psicologia de la família. El primer punt serà que el perdó és una eficaç teràpia.

Dr. Paulino Castells

(Los padres no se divorcian de sus hijos, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

NO ET COSTARÀ MÉS, NO ET TORNARAN MENYS

Marcar la X de l'Església en la Declaració de la Renda

Fa un quart de segle es va establir a l'Estat espanyol el sistema d'assignació tributària per a finançar l'Església catòlica, a partir de les Declaracions de la renda.

Actualment cada contribuent pot decidir marcant la X que el 0,7% dels seus impostos es destinen a l'Església i amb una altra X, també un 0,7% a altres finalitats socials.

Cal tenir present que aquesta és l'única font de finançament de què disposa l'Església catòlica. L'Estat no fa cap aportació en els seus Pressupostos Generals amb destinació al manteniment i funcionament de l'Església com a institució.

Marcar la X en la declaració no suposa, en cap cas, increment fiscal ni cap retallada en el cas de tenir dret a devolució.

En les Declaracions negatives també es pot marcar la X

La X es pot marcar en totes les declaracions, en les negatives també.

Aquestes dues assignacions, la X de l'Església catòlica (0,7%) i la d'altres finalitats socials (un altre 0,7%), són les úniques que els contribuents podem destinar.

Per tant, és important marcar-les les dues, ja que el 0,7% d'altres destinacions socials és igualment important i beneficiós. No desaprofitem aquestes oportunitats.

La crisi també es deixa sentir

El nombre de Declaracions de la Renda que assenyalen la X per tal que el 0,7% es destine a l'Església catòlica han pujat (de 7.195.155, les declaracions en l'exercici del 2008, a 7.260.138 en l'exercici del 2009), però el volum de recaptació ha baixat lleugerament, uns tres milions d'euros, a causa principalment del fet que molts dels contribuents amb obligació de declarar varen tenir menys beneficis.

Igualment altres persones pel seu baix volum d'ingressos no han de presentar la Declaració de la Renda i, en aquest cas, no hi ha possibilitat d'assenyalar el destí dels impostos.

